

XXVII. Fakitermelő Világbajnokság

A 2006. évi észtországi világbajnokságra – az eddigiekkel ellentétben – már egy évvel korábban megkezdődött a felkészülés, az Andreas Stihl Kft. minden eddiginél nagyobb mértékű szponzori támogatásával.

Az edzések szervezését, irányítását, a szakmai felkészítést és az adminisztratív ügyeket a Fakitermelési Munkakultúra Alapítvány intézte. A válogatott felkészülését segítette a Zalaerdő Zrt., az OWI Zala Bt. és a Seven-Wood Kft. által nyújtott önzetlen támogatás is.

A megújult Magyar Fakitermelő Válogatottba a következők kerültek be: *Juhász István* (Ráckeve), *Kozák András* (Hajdúdorog) és *Rittlinger Róbert* (Somberek). Ezúttal ifjúsági (21 éven aluli) versenyzőt is jelöltünk, *Tóth G. Balázs* (Pincehely) személyében. A korábbi évekhez hasonlóan, a technikai vezető *Kontra László*, a Kiskunsági Nemzeti Park munkatársa, a csapatvezető pedig *dr. Gólya János*, a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőhasználati Tanszékének vezetője volt.

Az edzéseken már az Andreas Stihl Kft. által biztosított speciális versenyfűrészeket, eszközöket és védőfelszereléseket használták a versenyzők.

A XXVII. Fakitermelő Világbajnokságon 27 ország csapata vett részt. A háromfős felnőtt csapat mellett 21 ország indított ifjúsági versenyzőt. A rendező országnak – szokás szerint versenyen kívül – második csapat indítására is módja volt.

Ez volt az első világbajnokság az új szervezet, a Fakitermelő Bajnokságok Nemzetközi Szövetsége (ialc) irányítása mellett.

Maga a verseny az eddigieknél is kiegyenlítettebb és jobb eredményeket hozott. Az egyes versenyszámok megtartották ugyan szakmai lényegüket, de mára technikailag majdhogynem Formula 1-es szintűvé váltak, emberileg pedig egyre inkább a sportjelleg dominál bennük.

A csapatok közül a legutóbbi világbajnok Ausztria most csak a 16. helyen végzett, a két évvel ezelőtti ezüstérmes lett. Általában elég nagy ingadozással szerepeltek a csapatok, kivétel talán Franciaország, Luxemburg és Belgium, akik stabilan tartják sereghajtó szerepüket.

lágbajnokságokra. Úgy látszik, csak mi hiányoljuk őket.

A magyar csapat 10 év után megindult fölfelé.

Két újonccal felálló csapatunkról összességében megálapítható, hogy az eddigieknél jobb eredményeket hozott, és – bár egyelőre még nem sikerült elérni áttörést – a jövőre nézve biztató a fejlődés. Az utóbbi évek problémája az volt, hogy néhány viszonylag jó képességű versenyzőnket nem tudták megszorítani az újoncok, így az újoncok elmaradtak a versenyzéstől, a rutinos versenyzők pedig nem voltak különösebb erőbedobásra kényszerítve.

Nemzetközileg ugyanakkor az itthon lazán elért eredmények túl kevésnek bizonyultak. Jelenleg kialakulóban van egy olyan bővebb keret, amelynek tagjai komoly versenyre kényszeríthetik egymást. Ha ezt az egészséges versengést nemzetközi versenyeken való részvételek során versenytapasztalattal is segíteni tudjuk, jóval előbbre léphet a Magyar Fakitermelő Válogatott.

Egyre nagyobb nehézséget okoz a versenyfeltételeknek megfelelő dönthető fák biztosítása. A szabályzat értelmében 29-39 cm közötti mellmagassági átmérőjű lucfenyők jöhetnek szóba versenyfaként. Ilyen fákat eddig Sopron környékén találtunk az edzésekhez. A szárazság, és az ezt követően fellépő szűkárósítások miatt azonban ebben az évben már Sopronban elfogytak a megfelelő méretű lucfenyő-állományok. Májustól ezért Kőszegen tartottuk a döntéshozásokat, de ott is csak lábonszáradt, szűkárósított törzseket dönthetünk. Természetesen ezért is hálásak vagyunk a Szombathelyi Erdészeti Zrt. vezetésének. Kétséges azonban, hogy a következő években találunk-e Magyarországon versenyzésre alkalmas fákat.

Az Andreas Stihl Kft. támogatása nélkül nem tudtuk volna megvalósítani terveinket, sőt a világbajnokságra való kiutazást sem. A jövőben azonban még több támogatásra lesz szükség, ha a két évente rendezett világbajnokságok közti években is életben akarjuk tartani a versenyszellemet.

A legközelebbi Fakitermelő Világbajnokságot 2008-ban rendezi Belgium.

Kép és szöveg: **Dr. Gólya János**
tanszékvezető

Csapatverseny:

Ország	Pontszám
1. Észtország	4764
2. Olaszország	4706
3. Németország	4682
4. Hollandia	4657
5. Finnország	4601
6. Románia	4581
7. Svédország	4545
8. Svájc	4533
9. Norvégia	4482
10. Lettország	4469
11. Fehéroroszország	4406
12. Magyarország	4398
13. Dánia	4397
14. Oroszország	4350
15. Ukrajna	4312
16. Ausztria	4304
17. Szlovákia	4227
18. Szerbia	4195
19. Liechtenstein	4179
20. Horvátország	4138
21. Szlovénia	4066
22. Csehország	4049
23. Franciaország	3993
24. Litvánia	3796
25. Luxemburg	3595
26. Nagy Britannia	3515
27. Belgium	3330

Várható volt, hogy az utóbbi versenyeken jól szereplő észték hazai környezetben még jobbak lesznek, ennek ellenére csak a gallyazásban kivágott „huszáros hajrával” sikerült nekik a világbajnoki cím megszerzése. A legnagyobb meglepetés az olasz csapat második helye és az egyéni összetettben elért olasz (*Johann Raffl*) világbajnoki címe. Most sem említette meg senki, hogy hol vannak a lengyelek? A 70-es és 80-as években még rendszeresen résztvevő ország képviselői 1998 óta nem jönnek el a vi-